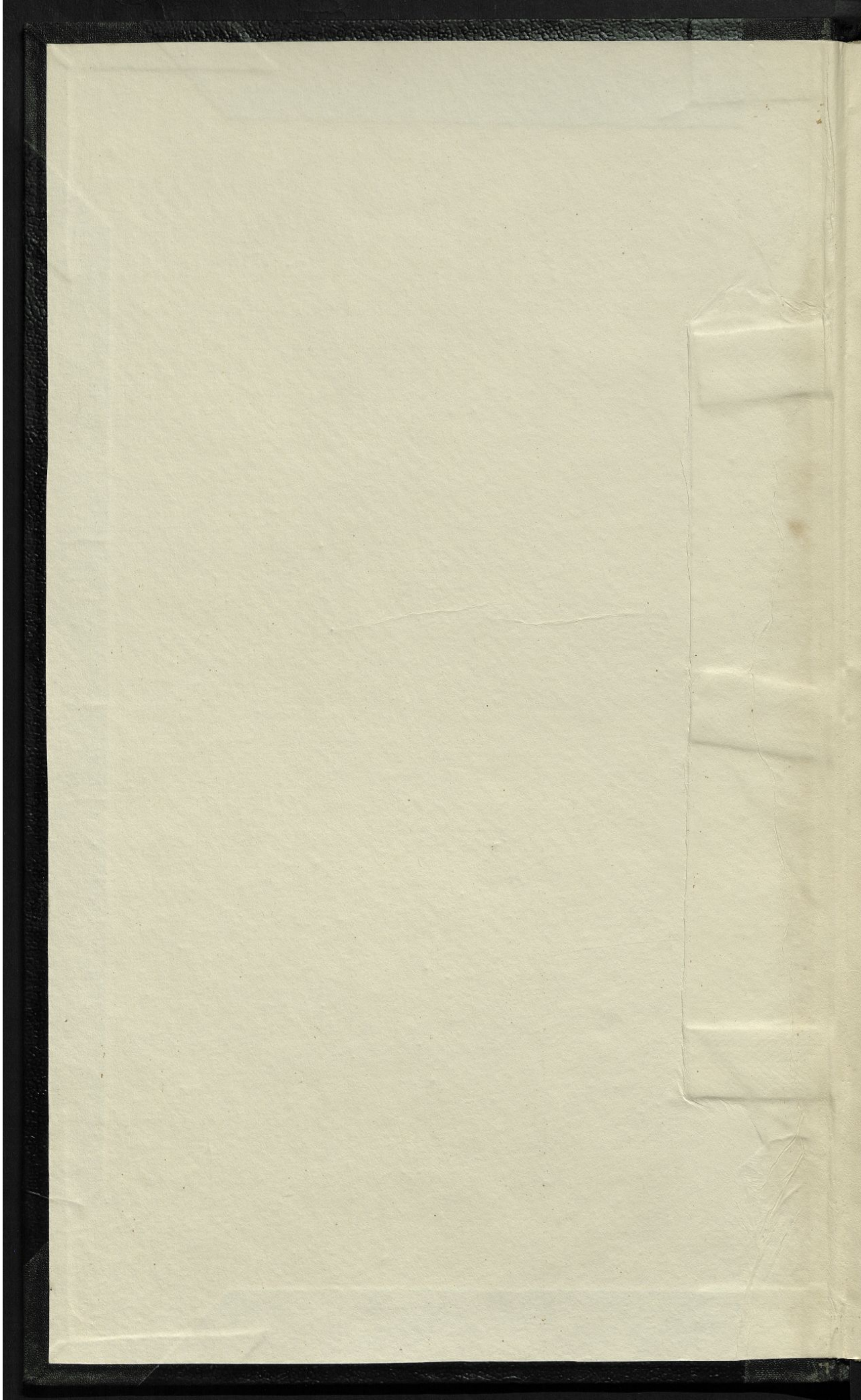
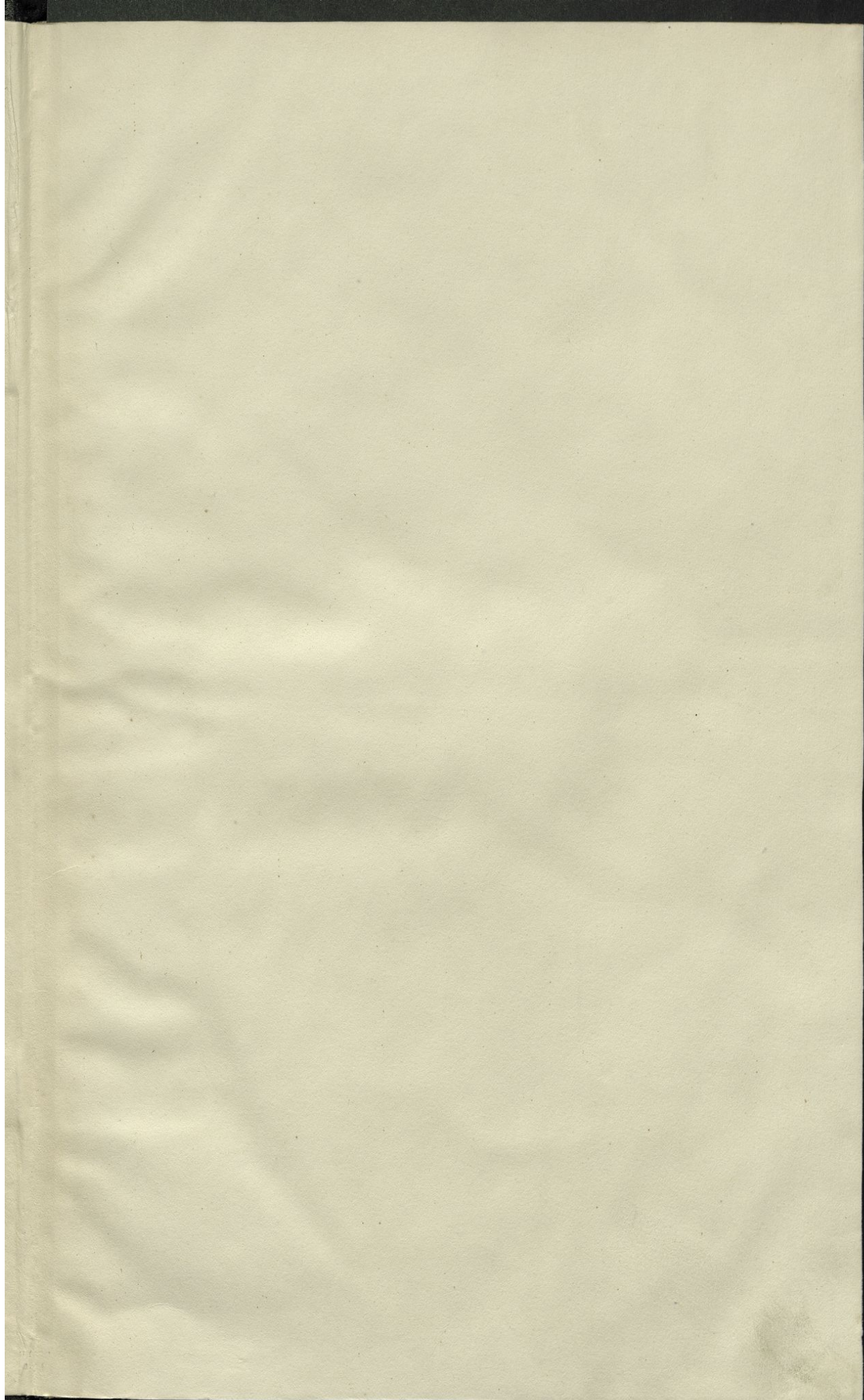
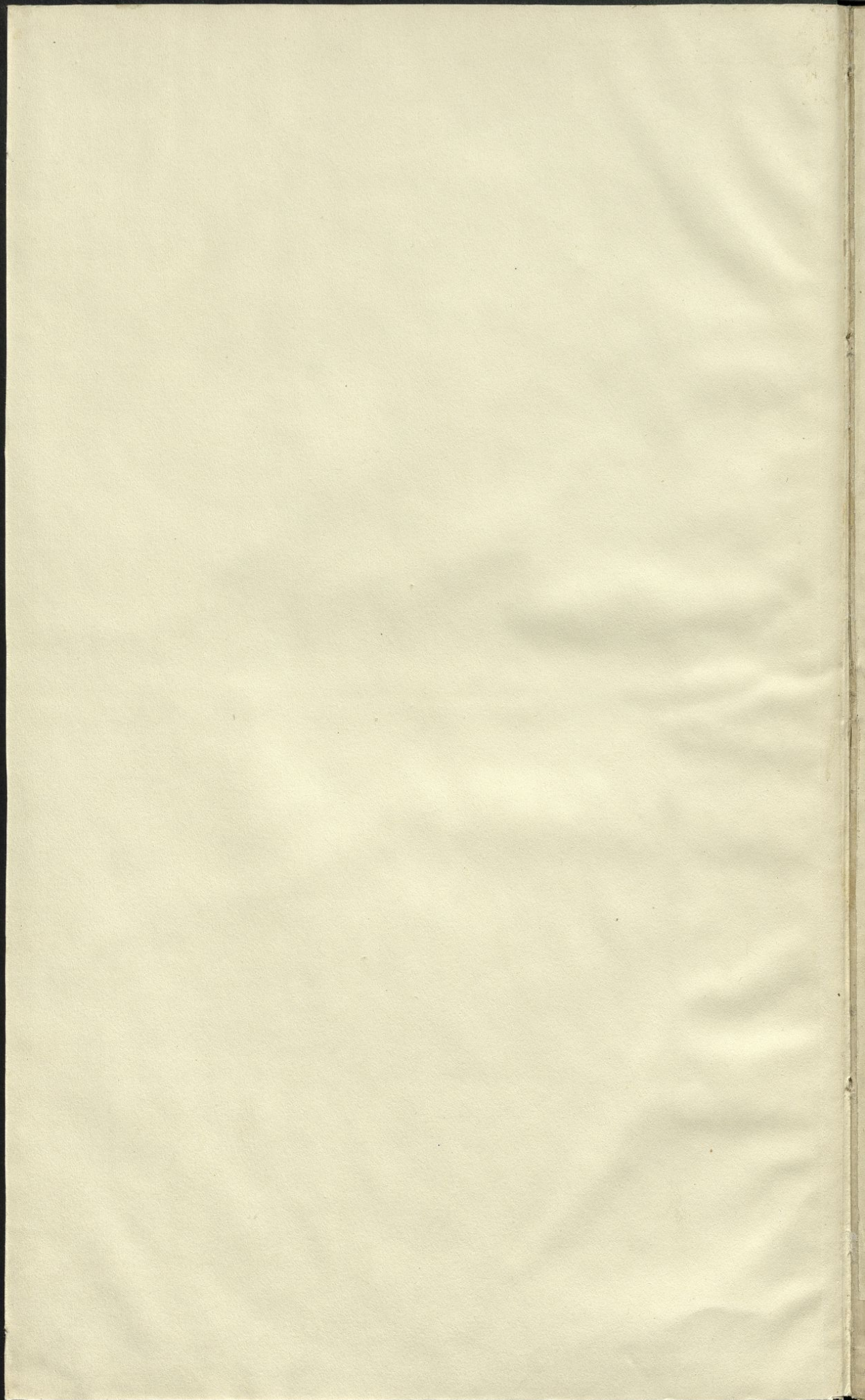

MANUSCRIPTA
INSTITUTI OSSOLINIANI
III. 6236

Teki

Wojciecha K ę t r z y ń s k i e g o

T. III

Motus civilis descriptio a regni Mareschalco Granovio ad
oppidum Gliniani Anno 1381 excitati.

/Odpis sporządzony przez W. Kętrzyńskiego z rękopisu nie-
znanego antykwarza gdańskiego/.

str. 16

w. XIX

6236/III

1874

of the 1st of March 1874

III

for the purpose of the 1st of March 1874
the 1st of March 1874

the 1st of March 1874
the 1st of March 1874

1874

IV

1874

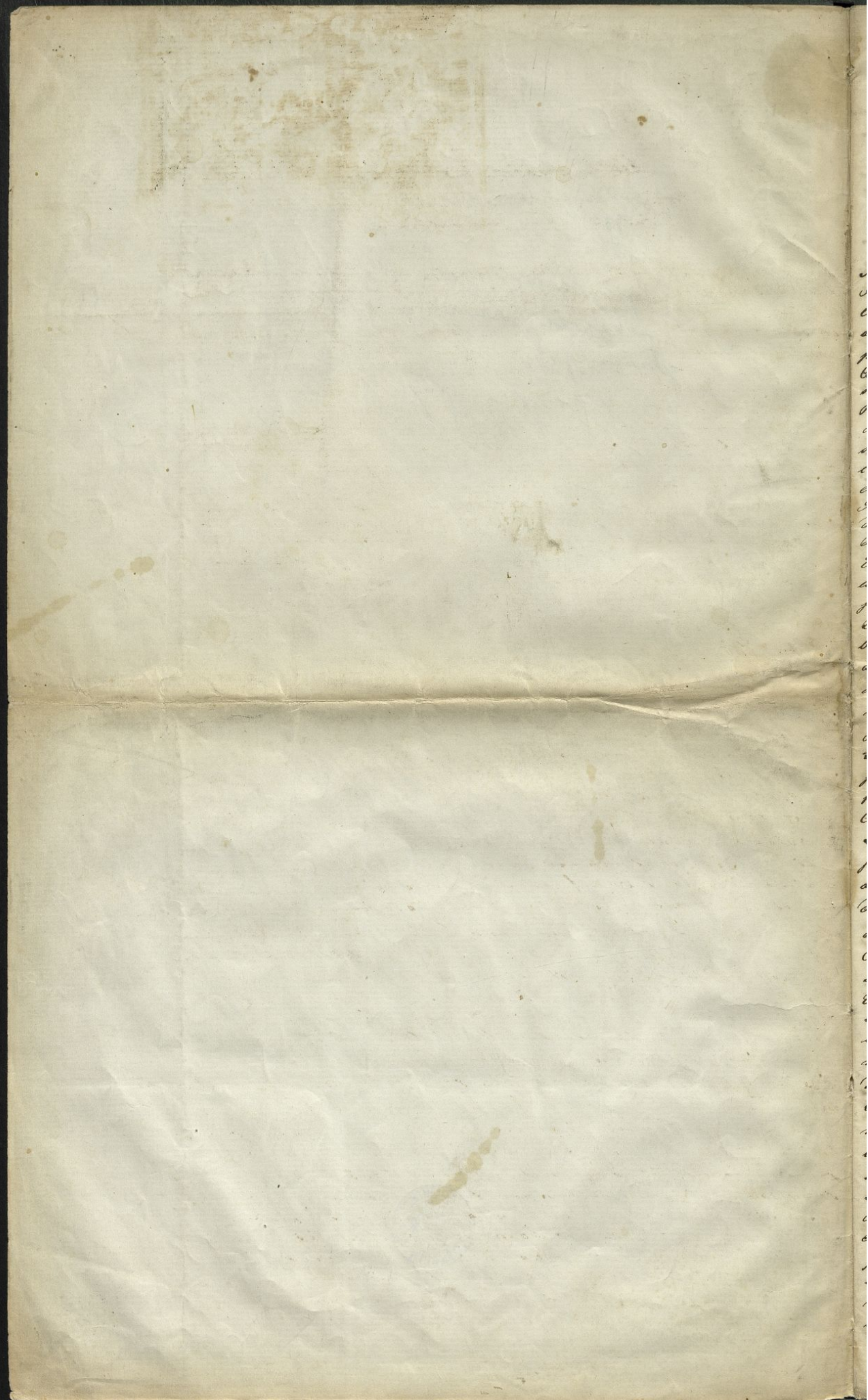
1874

1
Motus... descriptus
a Regni... Granovio ad...
Glinam Anno 1384...
(Codex... per...)

6236

6236/II

3

Motus civilis descriptio

a Regni Marchalco Granovio ad oppidum
Gliniani Anno 1381 excitati.

Lip.

Anno Christi 1371 post fata Regis Poloniae Casimiri Magni, Lokietz
Fili, cui Regni Poloniae ad principem cetraneum ex faceminea
linea oriendum, videlicet Regem Hungariae Ludovicum, Casimiri
ex sorore Repolem, devolutum fuit. Is quam improspere Reipbl Polonae
praefueris, non sine lethargis Annalium praedire⁽¹⁾ Scriptores.
Quippe post peractam Coronationem hanc die Cracoviae degens, Ine-
nem, Majorem Poloniae urbem, profectus est. Ubi Stanislaus
Rogeria, Archiepiscopus Inesnaensis, magnificum in honorem
Regis thronum cetrui curaverat, quem Res ludibris habens, con-
scendere detestavit. Semel, inquit Sarmatia Regum diadema
capiti meo imparitam, quid alio Inesnae opus est? Et si malat
enim eo sine erectum facere Thronum, ut in Regem majoris
Poloniae coronaretur Inesnae consulisse Posnaniam, ubi non
dum moratur, Cracoviam versus properavit, ad celebrandas
Wedmige, Leonis Casimiri nuptias, quem Ludovici mater
Elisabetha, Lignicensis Duci Vincetlao responderat. Hanc
una cum marito Ludovicus // Cracovia Lignicium usque, p. II.
post praescriptum Testamenti Casimiri Avunculi sui, con-
latus est. Dupliarum sollemnitatibus Leonis Casimiri cel-
bratis, Res Ludovicus naturam moresque Polonorum quibus
acqueverere non poterat, aversari coepit, Poloni vicissim
ingenio Ungarorum pervenire nequibant. Aversis et haec
molestia, quod cum diverso utebantur idiomate, res suas
Poloni aequo Regem per Interpretes peragebant. Mores itaque, dis-
tincti in Polonia degendi impatienti Res Ludovicus, in Ungariam
profectus est, res cunctas in Polonia absolute gubernandi
penes matrem suam Elisabetham, Reginam Hungariae, Quamque
Opoliensem Vladislavum relinquendo. Post divitum Regis
Ludovici ex Polonia in Hungariam, Mater, Senatoribus Regis,
praedictum, qui boni publici senarios res erant, abrogatis
ad alios Regimini suo faventes, senatoriam transferre debet
dignitatem. Denique ii, qui pro Libertate liberius disquirebant,
de eoque quesi essent, quod separatis Polonis, Reipublicae
Officia Cetraneis, conferrebantur, Regia deternebantur Au-
thoritate. Hinc factum est, ut paulo post animo clari
Ungari, cetraneum virum Kmilarum, praefectum Cracovien-
sem, innoxium e medio sustulerant, cuius cognati
liet de Ungariae sumierant vindictam, tanti lamen
non erat, ut irrimen adquiret. Cum itaque Vladislavus
Dux O. // Opoliensis in tali jam servitute Reipbl convulsus, p. III.
larem esse animadverteret, in majorem ejus oppressio-
nem, Civitates, Castella, integrasque Poloniae disiones pro
lubitu occupabat. Rebus in Polonia tanta in perturbatione
sine Rege exsistentibus, evenit, ut vi publici jure potior erat,
si quidem justitia cum temporis Regno exulabat. Ea quae quae
Reipublica infelici tempestate duca in majori Polonia
Illustres Familiae, nempe Domarades, Majoris Poloniae
praefectus et Halicz, maximis inter se conceptis
inimicitiis, bello civili plerimos amicorum trucidave-
runt, bonaque Involuntatis devastarunt, cui aequo Regem
in Hungaria per postulare neccium erat. Res causa cogni-

ti, Poseniensem praefecturam Domarado abdicavit et ad majorem
 Poloniae Primorum intercessionem Vincentium Granovium, uti
 Indigenam, dignitate Generalatus Poseniensis ornavit.
 Sub idem tempus Tartarum in Polonia Lithuani cum Tartaris
 Borussiaeque ditiones Regni hostiles infestabant, flammam
 ferroque cuncta delebant; hinc periculo Ludovico Regis Male
 permota, e Polonia in Hungariam se contulit eoque flum
 nem permovit, ut quindecim millia armatorum ex Hun
 garia ad ferendas supplicias Polonia, Naphatius Granovius,
 Profectus Sandomiriensis, numero cum milite Polono,
 ad oppidum Saxe, praestolabatur. Tanti copiae Res vel ad
 ventum suum bipartito divisi, Polonum contra Tartaros
 convertit exercitum, ipse vero cum Ungari milite contra
 in Lithuaniam ad civitatem Belzy movit, quorum duodecim
 millia fuit. Campiductor vero Polonicus, Granovius, val
 lides cum Tartaris ad Praeslaviam signis adeo acriter
 dimicavit, ut septem millia Tartarorum, Hostiatum vero
 ad duo millia prosternerentur. Ipse quoque Imperatori
 cuncta haec fuit victoria, quam inimicus Tribus ictibus
 sagittarum vulneraverat. Interca temporis Borussia, di
 cepta Cujavia, ad suas rediere ditiones. Quamquam vero
 Res Ludovici regendi formam in Polonia aliter ordinaverat
 summam tamen Saxoniaeque Duci Opolienzi commisit, ad
 ditis ei, ad facilitatem rerum expeditionum, Dobies
 de Kuronay, Castellano Cracoviensi, tum, Sedzivois ac
 Sabino Toporicensibus, illi Palatino Calisiensi, hoc vero
 Profecto Cracoviensi. Quo peracto Res in Hungariam de
 migravit, ubi comperit Matrem suam Elisabetham ut
 lumum Rudat obire deum. Tum autem a praedictis Sabe
 natoribus Respublica Polone graves affligentis, qui
 non tam de bono publico solliciti erant, quam proprie
 querebant commoda, // proterea miseram injuriis
 afflicta Stabilitatem, eoque qua poterant, opprimeban
 tam durum servitutis jugum diutius ferre denegantes,
 missi sunt a Nobilitate in Hungariam ad Regem Viri gloria
 Clari, Rivanus cum Macovio, eidem supplicando,
 ne peregrinis officia Respubl. conferret, neve eis iudicia
 committeret Forensia, siquidem Iuris publici penitus ignari
 nequeunt id, quod iustum est in causis discernere. Qua lega
 tione licet Res Ludovicius initio ira acriens erat, ne tamen
 ejusmodi portendentes abnuenti aliquas in Polonia excitares
 turbas, virum est ei solum negotium ad proxima differre
 omnia: animo interea eo intendebat, quo Kalisiensis,
 Camenarensis, Premisliensis, Sanociensis districtus a
 Regno Polonicis oculis, Hungariae adjiicerentur. Hanc ab
 caasam Ludovicius res ad Pontificem miserat petendam
 Consensum Archiepiscopatus Kalisiensis super a se
 instituti, Romae antea in auditu et quem Petro Rzesovio
 habuit Discretis Premisliensis, sed tam Vladys
 laus postea Philippum Komarnisium praefecit, de head capi
 patu Vladislavum Piergnacium ornavit, non sine
 certi reditus periculo // donationis occasione. Exe
 siae Romanae statu, in Russia hac modo constituto, Res
 comites Polonis Rudgini profecto assumptionis Beatae
 Mariae Virginis intinavit. Res haec plane erat nova et
 ante inaudita, nec stringebat Poloniae Proserer ad tam
 longinquum iter alienum Regnum Comitionum gratia.

p. IV.

p. V.

p. VI.

sciendum. Tam gravi regio edito opposuerunt se Polonorum Senato-
 res. Iuuenti tamen sunt quidam, qui ab privatis spei Radzinum
 ad Comitibus, utpote Albertus Sybreleicius, Regni huius
 temporis Thesaurarius, qui Regem Poloniae diadema Reginae
 Elizabethae Seniori etiam in Ungariam transmiserat, et quidem
 Senatu Regis iurata, donec Andreas Lubranscius, Episcopus
 Olaviciensis, fratribus suis, praecipue Marechalco Regni
 rem ex Hungaria pateret. Secundo Senatori Rudam proficeret
 veri nomen erat Felicianus Seretius, Palatinus Lublincen-
 sis, horum itineri se adiunxerant Ioannes Sturevius, Palatinus
 Siradiensis, Gregorius Carota Palatinus Belicensis, Stanislaus
 de Krempa, Castellanus Sandomiriensis, Hieronymus Lepot,
 Castellanus Pieciensis, Jan Gornolinskius, Castellanus Siradia-
 sis et Andreas Lubranscius Episcopus Vladislaviciensis. Horum
 Senatorum Radzinum adventus pergratus Regi Ludovico fuit. p. VII
 Ubi in comitiis // nomine Regis Senatus Polono Taracicius,
 natione Polonus, Sulcas et Secretarius Regis Mti sententia
 senorem per verba aperuit. Sacra Regia Mti bone parique
 Reipbl Vestra studens, in animum inducit, accedente con-
 sensu vestro, quandam Provincias, nempe Kaliciensem,
 Cameniensem et Janocensem a Polonia avellere, easque Regi
 adungere Hungarios et quidem per modum permutationis
 Ducatus Speniciensis, qui perpetuis temporibus ab Ungaria
 alienatus, tam ab Vicariatum quam alias nationes Regni
 maximo vestro cedet commodo. Causam adducit Regi propriam,
 nationi et aequitate huius in parte esse consentaneum, quippe cum sua
 Regia Mti sua ampla regna moderari convenit, non datat sua Mti oratio
 in Polonia semper commoranti, ad propulstrandum Regni pericula, verum
 postquam sua Regia Mti ducem suum, Ducem Brandenburgicum,
 Galicia praefecerit, cui Daciam cedet et ut Regimen Galicia a Pon-
 tifici ei confirmetur efficiet, ut scilicet instat semper aris ad prole-
 gendam Poloniam contra omnium Orientalium inimicorum in-
 cursiones. Ad haec Senatus Polonus hunc respondit. Non convenimus
 huius ad patrandos eam sua Regia Mti ullos commutationis
 in projudicium Reipbl Poloniae contractus, sed eorandi causa,
 ut sua Mti salubres regat Poloniam // inine velit nationi p. VIII
 quibus et regi defensionis et vendit politia // quae prosum caremus;
 recte consulatur. Hec quoque nobis facultas est, in his instructis Radzin-
 oibus Comitibus, sine scitu et Consensu omnium Senatorum Regni
 fratrum nostrorum quidquam statuere. Haec Rex Ludovicus, cui pra-
 mediatum non successit publice consilium, ad corrumpendos etiam do-
 mi Polonorum Senatores animum applicuit, iisque quod conceperat
 effudit. Securam interea huius intervallum reddidit et extra omne
 periculum ceterorum fratrum fore pollicitus est, quarum constantem
 huius in parte parvo temporis intervallo interposito interposito oblixi
 operabat. Sed tam corruptorem, quem corruptioni obnoxios valde
 fessit opinio. Denique Lubranscius, auri ex praedictis Senatoribus
 Episcopus Olaviciensis nec auro nec ullis artibus perducere poterat,
 ut Regis gratificaretur desiderio et devotus Collegas suos Radzi-
 nes Reipbl ibidem gestas Raphaeli Granovio, Regni Marechalco,
 secreto per literas communicavit. To non die recitantes Episto-
 lam ex Hungaria eorum ducem ad Fratrem Vincentium, Praefectum
 Majoris Poloniae se contulit et simul cum illo ad Episcopum
 Internum adnotavit, eundem de negotio in Ungaria gesto
 edocens. Hi itaque Senatores cetero Senatus diem convocationis
 laetitia incontinentes induxerunt, in qua, vulnus celando, p. IX
 prudentes conciliatorum de nuntio ad Regem mittendis, qui obice
 ararent, ut propter communia Reipbl Poloniae studia Unionis,
 prope Leonem, ad eam Divo Bartholomaeo decorem praerentia
 sua cor dignari velis, simulque nuntiarent, Senatores Polono-
 rum quoque affuturos. Postquam igitur legati, videlicet Gyrovius,
 Papies Cracoviensis, et Cikovius Enrifer Regni, in Ungariam
 pervenissent, ac Legationem quam Regi Ludovico, ea qua per-
 erat reverentia, exposuissent, acceptam illi fuisse compereant.

p. X.

Imaginabatur enim scire fore, ut Consensum illum Rudensem facile ad sui praesentiam universis approbaturus vis Senator. Genui Mareschallus, quoddam e Cubiculariis suis praefatus Legatis adjuverat, qui cum de omnibus qua in Lingavia gererentur veritatem facerent. Rens optime exploratum habebat, quando et quâ ratione Res Rati in Poloniam perreclerai, et in quibus diveris pernotabaturus esset. Rege Ludovico ad fines Poloniae cum Comitatu mille militum jam appropinquante, Mareschallus Regni subito literas ad universos Districlas, in iisque tam ad Senatores quam Hobiles, exaravit, injungens, ut omnes nobili genere nati una hebdomada ante festum Divi Bartholomaei ad Glinianum conveniant, tantundem temporis adveniens Regis anticipando. Cumque Rex Ludovicus in confinis Regni constitisset, misit cum mille equitibus tres Senatores, Regem a Senatu et Ordine Equestri salutatum, cui de à finibus ad Galagorum non procul a Gliniano Comites praebuerunt, qui in loco Hobiles Polona, quam gaudente millia numero, confluerat et adventum Regium ad tertium usque diem Galagoriam praestolabatur. Porro Senator, Nobilitarum, Legatos ad Ludovicum Regem miserant, porrectos, ut Senatores Polonis, Collegis suis, qui cum Rege in Hungaria fuerant, favillas daretur in medio sui comparenti, atque de bono Reipublicae consilia ex debito consociarent. His itaque in Comitium Senatorum venientibus, nullus a Senatu, quem salutare parati erant, habitus fuisse honor, ne quisquam ex Nobilitate adventum illorum gratulari, utat velutis, sibi praesentebat, immo ipsum Vulgus Hobiliū, impetis illorū conspiciens oculis, dentibus fredebat. Interea Regni Mareschallus Granovicius in Comitio Senatorum, ubi praecipui quoque ex Ordine Equestri aderant, literas Rudae ad se per Episcopum Vlodaviciensem Lubranovicum scriptas produxit. Quas cum Cancellarius Regni Dozevicius omnia praesentibus in Comitio legisset, Archiepiscopus Inveniens ex Lubranovici circumspectus est, an productarum literarum scripturam nosset, et quâ in illis de rena Reipublicae exaraverat agnosceret? Ad quae Episcopus respondit: quidquid scribi, vere me propria manu scripsisse non diffideo, et quidem salva ac illa va contentia. Injustum est illorū vis a Comitio Senatorum utpote tam honorifico loco insigni recedere, qui interim subverta Mareschalli vestigia delinebant. Moa Lubranovici Episcopo in mandatis datum, ut proditorer. Reipub. jurjurando super Evangelia solenniter juro ad Confessionem veritatis abstringeret. Post praestitum juramentum, unius fere horae spatio, capite pleni sunt, eorum cadaavera Regis ab utraque parte subiecta throno ac pretioso purpurei coloris panno lecta fuisse. Postridie Senator Dodique Equestres Galagorum ad invitandum Regem se contulerunt, humiliter rogantes, veli sacra sua Regia Mater ab progenie Reipub. negotia Senatorum adire comitibus. Rege in throno collocato et adhuc de eade Senatorum, qui ipsi intima Admirationis erant, meritis, nacturno enim tempore detrahi fuerant. Raphael Francivici, Regni Mareschallus, hās ad Regem, omnium Reipub. Ordinum nomine, usus est allocutione: Serenissime Rex, semper fuit et est eoga Dominos suos fide. Post Deit gratias alternatimque animarum salutem nihil unquam sanctius oculis ducebat, quam auream libertatem, bonum Reipub. et Regum Dominorum suorum favorem. Quid vero in Mater Vra insiderimus malevolentiam, cum id nullō nostram festum vel vicio, singulari alius pernoto adveroque Reipub. solo tribuendum esse censimus. Siquidem cum sacra Regia festum, nempe Regem Matrem Vram, Deit nobis reddideris a quibus est, ut sacra Regia Mater Vra hanc quasi nobis Polonia fidelibus additis tuis, praebet se Dominum et Benefactorem Clementissimum, cum vis os de ossibus nostris. Ceterum cum sacra Regia Mater Vra hanc quasi misericordiam vincto Reipub.

p. XI

scribi, vere me propria manu scripsisse non diffideo, et quidem salva ac illa va contentia. Injustum est illorū vis a Comitio Senatorum utpote tam honorifico loco insigni recedere, qui interim subverta Mareschalli vestigia delinebant. Moa Lubranovici Episcopo in mandatis datum, ut proditorer. Reipub. jurjurando super Evangelia solenniter juro ad Confessionem veritatis abstringeret. Post praestitum juramentum, unius fere horae spatio, capite pleni sunt, eorum cadaavera Regis ab utraque parte subiecta throno ac pretioso purpurei coloris panno lecta fuisse. Postridie Senator Dodique Equestres Galagorum ad invitandum Regem se contulerunt, humiliter rogantes, veli sacra sua Regia Mater ab progenie Reipub. negotia Senatorum adire comitibus. Rege in throno collocato et adhuc de eade Senatorum, qui ipsi intima Admirationis erant, meritis, nacturno enim tempore detrahi fuerant. Raphael Francivici, Regni Mareschallus, hās ad Regem, omnium Reipub. Ordinum nomine, usus est allocutione: Serenissime Rex, semper fuit et est eoga Dominos suos fide. Post Deit gratias alternatimque animarum salutem nihil unquam sanctius oculis ducebat, quam auream libertatem, bonum Reipub. et Regum Dominorum suorum favorem. Quid vero in Mater Vra insiderimus malevolentiam, cum id nullō nostram festum vel vicio, singulari alius pernoto adveroque Reipub. solo tribuendum esse censimus. Siquidem cum sacra Regia festum, nempe Regem Matrem Vram, Deit nobis reddideris a quibus est, ut sacra Regia Mater Vra hanc quasi nobis Polonia fidelibus additis tuis, praebet se Dominum et Benefactorem Clementissimum, cum vis os de ossibus nostris. Ceterum cum sacra Regia Mater Vra hanc quasi misericordiam vincto Reipub.

p. XII

Polonia consensu sit, ideo Reipub^l Polona haud leviter animo angitur, quod
 Sacra Regia M^{te} V^{ra} in Majorem, qui contentum latransit, cum re-
 geriam transideret, contra jura saeculata, quae a Majoribus M^{te} V^{ra} par-
 tati. In tanta maiestate palantes lamen hucusque in gerendis M^{te} V^{ra}
 lralibus, unice ab reverentiam Sacra Regia M^{te} V^{ra} Domini Nostri
 Clementissimi, peregrinos, lulimus, quorum gravi dominationi, ut
 nos jam Sacra Regia M^{te} V^{ra} clementissime edimere velis, humi-
 les ai obnixe oramus: tum quaque ut Diadema Regni nostri
 per Thesaurarium Poloniam perfidione in Ungariam alatum resti-
 tuatur. Insuper Regiam M^{te} V^{ra} reverenter obsecramus,
 ut Curam suam Regiam ei id intendere velit, quo iustitia recandam,
 iura Statutaque Polonica exakte abserventur, quae libris v^{el} n^{on}
 cupamus, quaeque nobis instar Columnarum Reipub^l sunt, siquidem
 ea consistere nequit, nisi legum intentionibus habeatur cura, No-
 tum est enim omnia Regna iustitia, praemiis et poenis in sua
 integritate ac splendore conservari. Conqueri nobis praesentia coram
 M^{te} V^{ra} de Inatribus nostris abuenit, qui inconvulsis ai invitis
 Ordinibus Rudam se consulerunt, ibique cum M^{te} V^{ra} parte qua-
 dam: uli polur: omnium Nostram nomine inuenerunt, Quod quia
 contra Carientiam et in maximum Reipub^l praedictum ab
 illis factum, idem sceleris sui Nobilitati Polona dedere
 poenas, utque id verum esse pateat, ea hic sub pedibus M^{te}
 V^{ra} Regali Throni praedictorum Reipub^l radaverajacent, ut sint
 imposterum documenta, ne quis contrarius perimulationis bonorum
 Reipub^l Polona privata sufloritate instigare veli: praesumat: eodem
 autem momento devallatarum corpora delicta et Regi monstrata
 fuerunt: cum vero Sacra Regia M^{te} V^{ra} contra bonam Reipub^l Polonae
 promovere, non autem diminuisse, iurejurando tenetur, quia-
 sumus: ergo, ne Regia M^{te} V^{ra} id adimat, quod non dedis-
 Poloniam: Et si, forsan, nostri licentiori errores aliqua parte
 Conventa cum Sacra Regia M^{te} V^{ra} subagnaverunt Rudam, pro-
 derlamur de nullitate facti, hucusque omnes improbamus. Sa-
 roccias Polonos, Autivus et a seredis Regia M^{te}, ac lumen co-
 lris Poloniarum Regis interpretis, h^{ic} verba, nomine Regis
 ferit. Quoniam Sacra Regia M^{te} V^{ra} cades Senatorum, qui cum
 Regia M^{te} in Patriam suam remeant, magno dolo sit:
 nihilominus, si aliter fieri non licuit, haud visis Polonis id vestis:
 quippe asperita caesorum ignemet Rex limore percaloris
 fact: perimulationem delonum Hungariorum pro Poloniam quod allit,
 S. R. M^{te} ab eadem recedit perimulatione camque penitus annihilat. Eulani
 in Officis Regni constituti, cum sint Polonis offensionis, idcirco sua M^{te}
 Regia polleclur verbo nuper promissi brevi remoturum. Quoad sanctam
 iustitiam, de qua iustas Regni conqueantur, cum in Polonia firmam
 non haberi, lunc S. R. M^{te} decrevit Cracoviam integro mense Poloniam
 praedire iustitias, quibus si quidpiam in magis animum entum libertati
 Nobilitum addi poterit, gratiam suam Regiam ac Beneficium Regno Polonia
 har in parte de calloratarum promittit, ea lamen praedictione, Qu-
 niam S. R. M^{te} masculus haeres deest, et subumado Pila celant, ne
 Senatui alieu Equestri Ordo proli exororum sua M^{te} alterius nationis
 quemquam praeter unam ex suis filiabus, Regno praeficiant. Hui-
 vole Regia Senatus Polonus et Ordo Equestri subornipos. Et hinc factum
 est, ut Rex Ludovicus Kantii libertalibus ai immunitatibus Nobilitatem
 ornavit Poloniam, quarum nullus Regum, ante illum, majora Polo-
 niarum Hedwigem Regis ornaverat Poloni Diademate. H^{ic} et
 D^{ilectus} opt. mar. Remph Poloniam beaverit et auerit, Poloniarum
 Annalium scriptores late id literis memoria praediderunt. Item
 Rex Jagello post prioris Leonis Hedwigis Ungarica abiturum, ad servanda
 cum vidua Granovii Transivit nota, Leone quondam Filii Generalis
 Majoris Poloniae Vincentii Granovii, a quo generosi Tarnovii
 ortum habent. Ab altero Granovio, Marcorthaloo et Campidustore
 Regni prorenient Generosi Siloxii, a Berlio Germano Fratre Dome-
 nis Granovio, Castellano Hailenri praedierunt generosi Domini
 Sienavii: Huius vero Castellano Hailenri praedierunt generosi Domini
 Tarnovii et Begoffrii junior, qui Patris lona, Granovio dilecti,
 potacis, deo autem majores natu, Raphael et Laamier, copiar
 in Russiam ducliant, officia sua Reipub^l et Regi longo temporis spatio

p. XIII

p. XIV

(*) erroneus

p. XV

XVI p.

praestantes, imo totam ferme in militia exegerunt vitam, quos Casimirus
 Jagellonides ac post illum Siles ejus Albertus et Alexander, et esi-
 mia et maxima merita amplius in Leopoldienso et Halisienso Terris
 condonaverunt. Perreptionibus. Duxerunt autem Haec et ex pro-
 clavis familiis: Raphael Granovius comes abo adjuvans Petri
 Abrovii filiam Annam, et qua progeneravit tres filios: Nicolaum
 Palatinum Russia, Alexandram succremarium Kalisiensem et
 Procopium, Dapiferam Leopoldiensem et hi Granovii a Pogo Leniensis
 in terra Leopoldienso vito, Steniaci fuerunt nuncupati. Joannes
 Frater Germanus Raphaelis in vocem vito Chodoroviam accepit
 unam Rorodoviensem et Koropatnicensem haeredem hujus a
 Prodana usque per lineam maternam hoc retinebant
 cognomen. Plura de his scribere, quae in recentibus hominibus sunt
 memoria, merito est supersedendum.

et Jacobi Praepositi de consilio
 regni Pol. generalibus in

L. Nitzky. Acta literaria regni
 Poloniae 1766. Var. Innotuit
 recensendum p. 84. q. 1597. de
 Ro. In expeditione generali
 ad Helvetiam aduersus Maleson
 omnesque caeteros hostes, factores
 praecursum, lenitate regis
 adalcentum, rothom. eccle.
 verand. Rothom. et Politi.
 His verandus nunciatu et
 illo orando Ro. Rothom. et
 Ludovico a 1781 ad Helvetiam
 de quo Rescriptum 21 annuum
 hoc p. 200, Rothom. et
 Rothom. et, de 11 et alii
 red lendum et Ludovico
 adque autorem adque,
 referunt.

Koenigsberg. d. 21to Junii 1868.

Son. Mirus fuerit ap. non minus sunt sunt mit. Rathen. Lend. yffribum
 und hujusmodi p. 1597. de Rothom. et Antiquum in Dankig.

